

بررسی پتانسیل سازندها در ترشیری ایران مرکزی برای امداد مخازن

زیرزمینی گاز طبیعی

خلیل رضایی^{*}، نیما نظام وفا^۱، ندا نوروزی^۲ و سروش نظام وفا^۳

۱) استادیار گروه زمین‌شناسی دانشگاه خوارزمی، khalil.rezaei@yahoo.com

۲) دانشجوی کارشناسی ارشد چینه‌شناسی و فسیل‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه خوارزمی

۳) کارشناس ارشد تکنولوژیک، دانشکده علوم زمین، دانشگاه دامغان

۴) کارشناس شرکت ملی نفت ایران، مناطق نفت‌خیز جنوب

^{*}) عهده‌دار مکاتبات

دریافت: ۹۰/۸/۳۰؛ دریافت اصلاح شده: ۹۱/۲/۲۳؛ پذیرش: ۹۱/۲/۲۶؛ قابل دسترس در تاریخ: ۹۱/۳/۳۱

پکیده

با توجه به تقاضای فراوان برای سوخت مناسب و کم‌آلاینده به عنوان سوخت جایگزین نفت و روند روز افزون مصرف گاز طبیعی، ضرورت ذخیره‌سازی زیرزمینی گاز طبیعی دو چندان شده است (مقرن به صرفه و این‌تر نسبت به روش‌های استفاده از تانک‌های سطحی و خط لوله). این مسئله خود یکی از اصلی‌ترین دلایل جهت مدیریت تولید و مصرف و در عین حال کنترل و در اختیار گرفتن بازار انرژی می‌باشد. در این مطالعه، سعی شد تا با نگاهی ویژه ساختمان و زمین‌شناسی گنبدی‌های نمکی ترشیری ایران مرکزی (چهار گوش سمنان-کوه گوگرد) که می‌تواند جهت سایت‌های ذخیره‌سازی زیرزمینی گاز طبیعی یوجی‌اس (Underground Natural Gas Storage, UGS) مناسب باشد، بررسی و معرفی شوند. این گنبدی‌های نمکی عموماً دارای هسته‌ای از ژپس توده‌ای و خالص به سن ائوسن-الیگوسن می‌باشند و بیانگر انباست در محیط دریابی هستند که توسط نمک‌های جوانتر می‌وسن (بخش‌های تبخیری سازند قرمز فوکانی) پوشیده شده است. نمک‌های جوان می‌وسن، نشان‌دهنده‌ی محیط پلایا-دریاچه‌ای هستند. گنبدی‌های نمکی ایران مرکزی بر اساس داده‌های موجود زمین‌شناسی و تصاویر ماهواره‌ای، می‌تواند به عنوان یکی از گزینه‌های مناسب جهت ذخیره سازی زیرزمینی گاز طبیعی باشد. تأیید این موضوع، نیازمند مطالعات تکمیلی از قبیل عملیات حفاری و برداشت داده‌های ژئوفیزیکی دو بعدی و سه بعدی می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: ذخیره‌سازی زیرزمینی، سوخت کم‌آلاینده گنبد نمکی، محیط دریابی.